

Neljapäev, 12. märts 2009

Tarbijate, eelkõige alaealiste kaitse seoses videomängude kasutamisega

P6_TA(2009)0126

Euroopa Parlamendi 12. märtsi 2009. aasta resolutsioon tarbijate, eelkõige alaealiste kaitse kohta seoses videomängude kasutamisega (2008/2173(INI))

(2010/C 87 E/21)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 22. aprilli 2008. aasta teatist tarbijate, eelkõige alaealiste kaitse kohta seoses videomängude kasutamisega (KOM(2008)0207);
- võttes arvesse nõukogu 1. märtsi 2002. aasta resolutsiooni tarbijate, eelkõige noorte kaitse kohta teatavate video- ja arvutimängude märgistamise kaudu vanusegruppide järgi ⁽¹⁾;
- arvestades Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta soovitus 2006/952/EÜ alaealiste ja inimväärkuse kaitse ning vastulause esitamise õiguse kohta seoses Euroopa audiovisuaalsete ja online-teabe teenuste sektori konkurentsivõimega ⁽²⁾;
- võttes arvesse komisjoni 20. detsembri 2007. aasta teatist, mis käsitleb Euroopa lähenemisviisi seoses meediapädevusega digitaalkeskkonnas (KOM(2007)0833);
- võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
- võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit ning kultuuri- ja hariduskomisjoni ja kodanikuabadeuste, justiits- ja siseasjade komisjoni arvamusi (A6-0051/2009),
- A. arvestades, et videomängud on Euroopas laialt levinud ja muutumaks üha populaarsemaks ning et videomängude turg on kiiresti kasvamas;
- B. arvestades, et videomängud ei ole üldjuhul vägivaldsed ja et need pakuvad kasutajatele meelelahutust, mis aitab sageli kaasa mitmete oskuste ja teadmiste arendamisele;
- C. arvestades, et minevikus olid videomängud mõeldud peamiselt alaealistele, kuid et praegusel ajal toodetakse järjest enam videomänge ainult täiskasvanutele;
- D. arvestades, et videomängude turg on ülemaailmne;
- E. arvestades, et meetmete võtmine videomängude müügi piiramiseks ja nende keelustamiseks on liikmesriikide pädevuses;
- F. arvestades, et laste vaimse tervise kaitseks on vaja rakendada nulltolerantsi ja resoluutseid meetmeid, et seista vastu lastekaitse eeskirjade rikkumisele seoses videomängudega,

⁽¹⁾ EÜT C 65, 14.3.2002, lk 2.

⁽²⁾ ELT L 378, 27.12.2006, lk 72.

Neljapäev, 12. märts 2009

1. tunneb heameelt eespool nimetatud komisjoni teatise üle tarbijate, eelkõige alaealiste kaitse kohta seoses videomängude kasutamiselega;
2. rõhutab videomängude tööstuse panust Lissaboni tegevuskava eesmärkide täitmisel ja paljude mängude mitmekultuurilisi aspekte;
3. rõhutab, et videomängud on heaks ergutusvahendiks, mida saab peale meelelahutuse kasutada ka hariduslikel eesmärkidel; on seisukohal, et koolid peaksid tähelepanu pöörama videomängudele ning laste ja lastevanemate teavitamisele videomängudega seonduvast kasust ja kahjust;
4. rõhutab, et videomängud on igas vanuses ja mis tahes sotsiaalse päritoluga kodanike üks armastatuid vabaaja tegevusi; tunnustab videomängude hariduslikku väärtust, mis seisneb muu hulgas selles, et videomängud aitavad alaealistel tutvuda uute tehnoloogiatega; jagab siiski komisjoni väljendatud muret seoses ohtudega, mis tulenevad videomängude väärtust kasutamisest alaealiste poolt;
5. on seisukohal, et videomängud võivad kaasa aidata faktide ning selliste infoühiskonnas toimetulemiseks vajalike oskuste ja võimete arendamisele, nagu näiteks strateegiline mõtlemine, loovus, koostöövõime ja uuenduslik mõtlemine;
6. rõhutab videomängude kasulikkust meditsiini valdkonnas ning eelkõige seda, et nn videomänguteraapia on tõendatult tulemuslik ajurabandusega patsientide, ajutraumade ja lihaskprobleemidega isikute ning autistlike laste taastusravis;
7. on seisukohal, et videomängudele kehtestatud ühtlustatud märgistuseeskirjad suurendavad teadlikkust märgistussüsteemidest ja aitavad samas kaasa siseturu tõhusale toimimisele; tervitab seega nõukogu ja komisjoni tööd kogu Euroopa Liitu hõlmavate videomänge puudutavate märgistuseeskirjade kehtestamise edendamisel ning lastele mõeldud interaktiivseid mängu käsitleva ja vabatahtlikult järgitava tegevusjuhendi koostamisel;
8. märgib, et turul valitsev olukord on alates ajast, kui videomänge osteti peamiselt poodidest ja mängiti arvutis või konsoolil, praeguseks, kui videomänge saab osta ja alla laadida Internetist, märkimisväärselt muutunud;
9. märgib, et videomänge saab mängida erinevatel platvormidel, nagu näiteks mängukonsoolid ja personaalarvutid, aga ka järjest enam mobiilsideseadmetel, nagu mobiiltelefonid;
10. tuletab meelde, et videomängud muutuvad järjest interaktiivsemaks ning mõned mängud on isegi dünaamilise sisuga, mille puhul saab kasutaja mängu osi ise kujundada; märgib, et kasutajatel on järjest enam võimalik osa võtta foorumitest, kirjalikest ja suulistest vestlustest ning teatavatesse videomängudesse kaasatud kogukondade suhtlusest; tuletab meelde turul toimuvat diferentseerumist seoses ainult täiskasvanutele mõeldud mängude arvu suurenemisega;
11. on seisukohal, et viimased suundumused rõhutavad, kui oluline on tagada alaealistele piisav kaitse ning selleks muu hulgas takistada neil kahjuliku sisuga kokku puutumast;
12. tuletab meelde, et lastevanematel on lapsi järjest raskem kontrollida, sest võrgupõhiseid videomänge ei müüda käegakatsutavas ega arusaadavalt ja kergesti loetavalt märgistatud pakendis, ning seetõttu võivad lapsed ilma vanemate teadmata ja nõusolekuta laadida alla nende vanusele sobimatuid videomänge;
13. märgib, et kuigi videomängude vägivald ei põhjusta tingimata vägivaldset käitumist, on mõned eksperdid siiski arvamusel, et pikaajaline kokkupuude videomängude julmade stseenidega võib mõjuda mängijatele halvasti ja põhjustada ka vägivaldset käitumist; märgib seetõttu, et kui hinnatakse mängude mõju käitumisele, tuleb kasutada ettevaatuspõhimõtet ja seda eelkõige väikeste laste puhul;
14. rõhutab, et mõnede mängijate puhul on probleemiks sõltuvus; kutsub tootjaid, jaemüüjaid, lastevanemaid ja teisi sidusrühmi võtma meetmeid mis tahes kahjulike mõjude vältimiseks;

Neljapäev, 12. märts 2009

15. rõhutab, et praeguse arengu tõttu suureneb mängude ja eelkõige võrgupõhiste mängudega seoses vajadus tõhusa vanusekontrolli mehhanismi järele;
16. on seisukohal, et uurida tuleks erinevaid lähenemisviise videomängude rangemale kontrollimisele, tunnistades siiski, et ükski kontrollisüsteem ei anna tõenäoliselt täielikku kindlust, et lastel ei oleks juurdepääsu sobimatutele videomängudele;
17. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles koostöös asjaomase tööstusharuga kaaluma, kas oleks mõttekas välja töötada nn punane nupp, mida saab paigaldada (kaasaskantavatele) konsoolidele, teistele mänguseadmetele ja arvutitele ning mis tõkestab teatava mängu või mille abil saab kontrollida mängule juurdepääsu teatavate kellaegade jooksul või mänguosade kaupa;
18. nõuab sellega seoses lisajõupingutusi, sealhulgas võimalust lisada üleeuroopalise mänguteabe süsteemi (PEGI) vanusepiirangute süsteemi akustiline hoiatus, ning loodab, et videomängude sektori ettevõtjad lisavad süstemaatiliselt võrgumängudele juurdepääsu mooduleid, millega tagataks, et alaealised ei puutuks võrgus kokku kahjuliku sisuga;
19. rõhutab asjakohaste kontrollimeetmete tähtsust seoses videomängude ostmisega Internetist, sh krediitkaardi või makseviitungi kasutamisel;
20. on seisukohal, et videomängude ja eelkõige võrgupõhiste videomängudega seonduv areng nõuab üldiselt suuremat teadlikkust videomängude sisust, vanematepoolselt kontrollist ja sellistest vahenditest nagu PEGI-süsteem; tunneb heameelt asjaomase tööstusharu poolt eneseregulatsiooni rakendamiseks tehtud töö üle;
21. kiidab heaks süsteemi PEGI Online, mis on PEGI-süsteemi loogiline edasiarendus ning mis käsitleb Internetis kättesaadavaid videomänge, nagu allalaaditavad või võrgumängud; toetab selle jätkuvat kaasrahastamist komisjoni poolt turvalisema Interneti programmi raames, mille eesmärk on tegeleda laste turvalise Interneti-kasutuse ja uute sidustehnoloogiate küsimustega; palub komisjonil seoses turvalisema Interneti programmiga edendada süstemaatilisi uuringuid selle kohta, millist mõju avaldavad videomängud alaealistele;
22. tunneb heameelt Euroopa Nõukogu poolt videomänge käsitlevate juhiste kehtestamiseks ja laste üldise Interneti-turvalisuse alase teadlikkuse suurendamiseks tehtud töö üle;
23. on seisukohal, et tarbijatele ja eelkõige lastevanematele tuleks korraldada siseriiklikke teavitus- ja teadlikkuse tõstmise kampaaniaid, et aidata neil valida laste vanusele ja teadmistele vastavaid videomänge ning vältida nõuetekohaselt märgistamata tooteid; ergutab liikmesriike jagama sellekohaseid parimaid tavasid;
24. on seisukohal, et PEGI-süsteemi kasutuselevõtt mängude liigitamiseks vanusegruppide järgi on oluline vahend, mis on mängudega seonduva muutnud tarbijate, eelkõige lastevanemate jaoks läbipaistvamaks, andes neile mängude ostmisel võimaluse kaaluda, kas vastav mäng on lastele sobiv; peab siiski kahetsusväärseks, et paljudel tarbijatel, eelkõige lastevanematel ei ole ilmselt piisavalt teadmisi videomängudest ega nende võimalikust mõjust lastele;
25. palub komisjonil kavandada meetmed, mis aitavad luua võrgupõhiste videomängude jaoks ohutumast mängukeskkonnast ning sisaldavad uuenduslikke meetodeid, millega takistatakse alaealiste juurdepääsu neile sobimatu sisuga võrgupõhiste videomängudele;
26. kutsub liikmesriike üles jätkama tihedat koostööd alaealiste kaitse edendamisel; kutsub video- ja konsoolmängude tootjaid üles täiustama PEGI-süsteemi ja süsteemi PEGI Online ning eelkõige ajakohastama regulaarselt vanusepiirangute ja märgistamise kriteeriumeid, reklaamima PEGI-süsteemi aktiivsemalt ja laiendama allakirjutanute nimekirja; nõuab tungivalt, et liikmesriigid tagaksid, et riiklikud vanusepiirangute süsteemid ei põhjustaks turu killustumist;

Neljapäev, 12. märts 2009

27. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegema tarbijaorganisatsioonide ja teiste sidusrühmadega koostööd, st suurendada teabekampaaniate abil tarbijate ja eelkõige noorte tarbijate ja nende vanemate teadlikkust asjaomastest klassifitseerimissüsteemidest ja eelkõige PEGI-süsteemist; rõhutab selle teabe jagamise tähtsust koolides;
28. nõuab liikmesriikidelt tungivalt lapsevanematele ja õpetajatele mõeldud teavituskampaaniate korraldamist, et ületada põlvkondadevaheline tehnoloogiline lõhe ning edendada süsteeme PEGI ja PEGI Online ning uute tehnoloogiate, sealhulgas videomängude ohutumat ja teadlikumat kasutamist;
29. palub komisjonil hõlbustada lähema aja jooksul parimate tavade vahetust siseriiklike pädevate haridusasutuste vahel, et lisada mängude alased teadmised alg- ja keskkooli hariduseesmärkide hulka; nõuab regulaarset kogemuste ja teabe vahetamist kõigi asjassepuutuvate isikute vahel, et töötada välja parimad tavad seoses videomängudega;
30. rõhutab, et praegusel hetkel ei ole kõigis liikmesriikides kehtestatud eeskirju, mis tagavad, et jaemüügis olevaid vägivaldseid mängu saavad osta ainult täiskasvanud, ja nõuab Interneti-kohvikute omanikele, et nad takistaksid lastel Interneti-kohvikutes kõrgemale vanuserühmale mõeldud mängude mängimist; viitab Eurobaromeetri 9. detsembril 2008 avaldatud uuringule „Laste jaoks turvalisem Internet ELis - lapsevanemate vaatenurk”⁽¹⁾, milles leiti, et 6–17-aastasest lastest 3,2 % kasutavad Internetti Interneti-kohvikutes täiskasvanute järelevalveta; on seisukohal, et jaemüügiettevõtetele ja Interneti-kohvikute omanikele kohaldatavate rangete mõjutusvahendite osas tuleb järgida ühist lähenemisviisi; kutsub seetõttu liikmesriike üles võtma asjakohaseid meetmeid, mis takistavad lapsi, näiteks isikuandmete kontrollimise kaudu ostmast ja mängimast kõrgemale vanuserühmale mõeldud videomänge; toetab komisjoni ettepanekut võtta kasutusele videomängude jaemüüjate ja tootjate üleeuroopaline tegevusjuhend, et vältida vägivaldsete ja kahjulike videomängude müümist alaealistele;
31. kutsub liikmesriike üles nägema ette asjaomaseid tsiviil- ja karistusõiguslikke vahendeid, millega reguleerida vägivaldsete tele-, video- ja arvutimängude jaemüüki; on seisukohal, et erilist tähelepanu tuleks pöörata eeskätt lastele ja noortele suunatud võrgupõhiste mängudele, mille eesmärk on teenida kasumit;
32. kutsub komisjoni üles vähendama konkreetsete õigusaktide abil võrgupõhiste mängude väärkasutamist ebaausas äritegevuses, mille käigus meelitatakse näiteks alaealisi kasutajaid ebaausalt võtma juriidilisi kohustusi (nt automaatsel liitumisel või suure kaugekõnetasuga pahatahtlike helistamisprogrammide kasutamisel) ja edastatakse konkurentsi kahjustavaid reklaamsõnumeid (nt tooteasetus või muud varjatud turunduse võtted);
33. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegema rahvusvaheliste suuniste, märgistussüsteemide ja tegevusjuhendite kehtestamise julgustamiseks koostööd teiste riikide ametivõimudega, et täiustada videomängude ja võrgupõhiste mängude ülemaailmseid klassifitseerimissüsteeme;
34. on arvamusel, et asjaomast tööstusharu tuleks julgustada eneseregulatsioonisüsteemide edasisele arendusele ja täiustamisele ning et selles valdkonnas ei ole praegu vajadust kogu Euroopa Liitu hõlmavate õigusaktide järele;
35. tuletab meelde, kui oluline on, et meedia suurendaks lastevanemate vastutustunnet ning lubaks täiskasvanute videomängude reklaami näitamist vaid kellaegadel, mil lapsed vähe televiisorit vaatavad;
36. on seisukohal, et videomängude keelustamise eest vastutavad riigiasutused peaksid teavitama vastavaid asutusi teistes liikmesriikides ning avalikustama keelu PEGI-süsteemis, saates välja automaatse hoiatus-teate;
37. palub komisjonil MEDIA programmi ja siseriiklike maksuvabastuste mehhanismide raames toetada uusi arenguid selles loovate teadmiste põhise majanduse kiiresti kasvavas sektoris, eelkõige videomängudes hariduslike, multimeedia ja kultuurielementide edendamiseks ning vastavate koolitusvõimaluste ja õppekursuste kaudu;

(1) http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_248_en.pdf.

Neljapäev, 12. märts 2009

38. kutsub komisjoni üles töötama välja suunised, et hoida ära võimalikud huvide konfliktid vanusepiirangute määramisega tegelevate asutuste vahel ja kaitsta selliste asutuste sõltumatust tööstustega seotud huvirühmadest;

39. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide valitsustele ning parlamentidele.

Ühise lennunduspiirkonna arendamine Iisraeliga

P6_TA(2009)0127

Euroopa Parlamendi 12. märtsi 2009. aasta resolutsioon ühise lennunduspiirkonna arendamise kohta Iisraeliga (2008/2136(INI))

(2010/C 87 E/22)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 9. novembri 2007. aasta teatist pealkirjaga „Ühise lennunduspiirkonna arendamine Iisraeliga“ (KOM(2007)0691);
 - võttes arvesse oma 17. jaanuari 2006. aasta resolutsiooni ühenduse lennundusalase välispoliitika programmi arendamise kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse transpordi- ja turismikomisjoni raportit (A6-0090/2009),
- A. arvestades, et terviklike lennunduskokkulepete eduka sõlmimise eeltingimus on õigusnormide, eriti ohutust, turvalisust, konkurentsi, riigiabi, keskkonda ja töötajate õigusi käsitlevate õigusnormide lähendamise;
- B. arvestades, et läbirääkimistel tervikliku lennutranspordilepingu üle Iisraeliga peab komisjon tuginema liikmesriikide ja teiste huvitatud osaliste kogemustele ja teabele ning kaasama neid nii enne ja pärast läbirääkimisi kui ka läbirääkimiste ajal;
- C. arvestades, et Iisrael on Lähis-Ida kõige olulisem lennundusturg, millel on suur kasvupotentsiaal ja strateegiline asukoht Euroopa ning Lähis-Ida ja kaugemate piirkondade vahel,
1. väljendab heameelt läbirääkimiste alustamise üle Iisraeliga tervikliku lennutranspordilepingu sõlmimiseks;
 2. rõhutab lepingu olulisust ühise lennunduspiirkonna laiendamiseks tingimuste loomisel;
 3. rõhutab, et leping ei tohiks piirata praeguste kahepoolsete lepingute abil saavutatud juurdepääsu turule;

⁽¹⁾ ELT C 287 E, 24.11.2006, lk 84.